

Данюк М.М.

БІОЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МАЙБУТНІХ МОЛОДШИХ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВЧортківський державний медичний коледж, Чортків, Україна
(науковий керівник - к.біол.н. Данюк М.М.)

Біологічна етика, як наука про етичне ставлення до всього живого, вивчає проблеми взаємовідносин людей, використання новітніх біотехнологій, допустимість маніпулювання людським матеріалом, а також проблеми взаємовідносин людини і тварин. Виховання гуманного ставлення до людей та тварин формує у майбутніх молодших медичних працівників такі професійно важливі якості, як доброта, милосердя, співчуття, співпереживання, любов. Це обумовлює актуальність дослідження, завданням якого є визначення ефективних шляхів біоетичного виховання студентів медичного коледжу.

Важливість проблем біологічної етики стимулює перегляд програми біологічної освіти та відображення в її змісті принципів біоетики. Чим краще студенти зрозуміють ці принципи, тим швидше вони усвідомлять ідею, що зберегти життя на Землі – це найвище моральне завдання і воно випадає на їх долю.

Для майбутніх молодших медичних працівників не так важливо отримати загальну інформацію про певний вид тварин, для них важливішим є внутрішнє сприйняття положень про те, що тварини мають самостійну цінність, що кожен

вид має право на існування, і не тому, що приносить людині користь. Права тварин або рослин можна визначити як блага, без яких вони не можуть існувати як самостійні істоти. Слід усвідомлювати, що все живе уже несе в собі право на життя, а визнання цього права є одночасно визнанням нашого обов'язку поважати це право. Усвідомлення своїх правомірних дій щодо живої природи має стати нормою для кожного. Саме біоцентричний підхід до потреб інших організмів сприяє вихованню етичного ставлення до них.

Проведене дослідження (аналіз літератури, констатувальний експеримент) дозволяє зробити висновок, що формування ціннісного ставлення до живої природи доцільно здійснювати двома шляхами: 1) включення біоетичних знань до змісту навчальних предметів біологічного циклу; 2) вивчення навчального предмету "Біоетика". Перший шлях – передбачає впровадження елементів біоетики до окремих тем навчальних предметів. Проте більш ефективним є другий шлях – введення факультативу чи окремого навчального предмету, як це зроблено у багатьох зарубіжних країнах.

Кулікова І.І.

ПЕДАГОГІКА У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУХарківський національний медичний університет, Харків, Україна
Кафедра української мови, основ психології та педагогіки
(науковий керівник - к.філ.н. Фоміна Л.В.)

Постановка проблеми. Багатопредметний об'єкт пізнання педагогіки є методом вдосконалення викладання матеріалу викладачем та розуміння його студентом. Навчальна частина процесу підготовки майбутніх лікарів полягає у створенні найсприятливіших умов для засвоєння студентами певних знань, умінь та навичок, які необхідні для ефективного опанування обраної спеціальності лікаря.

Метою даного дослідження є спроба проаналізувати педагогічне викладання матеріалу студенту-медику у сфері новітніх інформаційних технологій.

Аналіз останніх досліджень з порушеної проблеми. Теоретико-аналітичний формат запропонованої розвідки змістовно ґрунтується на концепціях О. Асмолова, І. Беха, С. Чашко, А. Шмельової, Б. Грушинського.

Виклад основного матеріалу. На сучасному етапі в Україні відбувається перехід на нові організації навчання, істотно змінилися навчальні плани, форми проведення лекційних та практичних

занять, критерії оцінювання знань, розробляються та втілюються нові педагогічні технології та стандарти освіти. Отже, навчання стає більш складним і за формою і за змістом. Це у свою чергу змінює й педагогічні підходи викладача вищого медичного університету. Навчальні плани, за якими в Україні здійснюється підготовка лікарів, відповідають запитам медицини завтрашнього дня, а дисципліни, які сьогодні вивчають майбутні лікарі – стандартам підготовки кваліфікованого, різнобічно освіченого фахівця. Слід констатувати, що сучасні засоби навчання дають можливість студентам-медикам виконувати певні завдання не завжди біля ліжка хворого, а за допомогою окремих програм прогнозувати різні хвороби та одночасно їх лікувати.

Отже, педагогіка вищої медичної школи спрямована на всебічний розвиток майбутнього лікаря фахівця з обов'язковим формуванням у нього високих морально-етичних властивостей та особистісних рис (відповідальність, толерантність, креативність).